

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

منية المرید

اهمیت افتاء ۳

جلسه ۱۲۷

بندانی نیشابوری

اهمیت افتاء

ادامه مورد بیست و چهارم: اگر در برگه مستفتی، مفتی نااهل جوابی نوشته است، مفتی دوم نباید جواب خود را همراه جواب مفتی نااهل بنویسد؛ بلکه باید به جواب او اعتراض کند حتی اگر صاحب سوال، به این کار راضی نیست، اما نمی تواند برگه را نزد خود نگه دارد مگر به اذن مستفتی؛ و لازم است به مستفتی در مورد این کار (جواب خواستن از مفتی نااهل) تذکر دهد و او را بازدارد و اگر در برگه، جوابی است که مفتی، صاحب جواب را نمی شناسد باید در مورد او سوال کند و اگر او را نشناخت، نباید همراه او فتوا دهد و بهتر است از مستفتی بخواهد تا برگه را عوض کند و اگر مستفتی این کار را نکرد، جواب او را شفاهی بدهد و اگر در اعتراض به جواب مفتی اول، خوف فتنه باشد، اگر جواب او مخالف واقع نیست، از فتوا دادن با او باید امتناع کند ولی اگر جواب اشتباه است، باید تذکر دهد و حرام است که فتوای صحیح خود را ذکر نکند بلکه لازم است به فتوای خطای مفتی نااهل، در صورت امکان اعتراض کند یا نامه را عوض کند و برگه قبلی را با اجازه مستفتی از بین ببرد ولی اگر هیچ یک از این کارها ممکن نبود، می تواند جواب درست را کنار جواب غلط مفتی نااهل بنویسد ولی بهتر است با اجازه مستفتی، برگه را به مفتی نااهل برگرداند و در مورد جواب خطای او تذکر دهد ولی اگر شخصی که فتوا داده است، اهلیت دارد و نظر او مخالف نظر مفتی دوم است و مفتی دوم یقین به خطا بودن جواب ندارد، مفتی دوم باید فقط جواب خود را بنویسد و متعرض جواب مفتی اول که اهلیت دارد نشود.

مرکز مجرب از امام صادق علیه السلام

اگر مفتی سوال مستفتی را متوجه نشد و مستفتی هم حاضر نیست، گفته شده که: باید نامه ای به مستفتی بنویسد و از او درخواست توضیح کند و نباید این درخواست توضیح جایی از نامه نوشته شود که مضر به اصل سوال و نامه باشد.

اگر مفتی در برگه بصورت مختصر، دلیل فتوای خود را (آیه یا حدیث) ذکر کند، کار زشتی نکرده است؛ اما اگر چه برخی از علماء منع از این کار کرده اند و برخی دیگر گفته اند: اگر برای شخص عادی فتوا می نویسد، ذکر دلیل نکند ولی اگر برای فقیه دیگری می نویسد، دلیل را ذکر کند و این تفصیل خوب و پسندیده است.

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv